

Dictum

- 1) Artikel 71 van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling (Elfpo), moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling niet in de weg staat aan een nationale regeling zoals die in het hoofdgeding, volgens welke voor een bijdrage uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling in het kader van de medefinanciering van een concrete actie voor plattelandontwikkeling die is geselecteerd door de beheersautoriteit van het betrokken programma voor plattelandontwikkeling of onder haar verantwoordelijkheid, alleen in aanmerking komen de uitgaven die zijn gedaan na de vaststelling van het besluit tot verlening van zodanige steun.
- 2) Artikel 71, lid 3, van verordening nr. 1698/2005, gelezen in samenhang met artikel 30 van verordening (EU) nr. 65/2011 van de Commissie van 27 januari 2011, moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling in de weg staat aan een nationale regeling zoals die in het hoofdgeding, die erin voorziet dat een betalingsaanvraag in verband met een voor medefinanciering door het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling geselecteerde concrete actie volledig wordt afgewezen wanneer bepaalde voor deze concrete actie verrichte uitgaven zijn gedaan vóór de vaststelling van het besluit tot verlening van dergelijke steun, een en ander voor zover de begunstigde van de steun in zijn betalingsaanvraag niet opzettelijk een onjuiste verklaring heeft afgelegd.

⁽¹⁾ PB C 245 van 27.7.2015.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 30 juni 2016 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal of England and Wales (Civil Division) — Verenigd Koninkrijk] — Secretary of State for the Home Department/NA

(Zaak C-115/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikelen 20 en 21 VWEU — Richtlijn 2004/38/EG — Artikel 13, lid 2, eerste alinea, onder c) — Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Artikel 12 — Verblijfsrecht van familieleden van een Unieburger — Huwelijk tussen een Unieburger en een derdelander — Huiselijk geweld — Echtscheiding na vertrek van de Unieburger — Behoud van het verblijfsrecht van de derdelander die het ouderlijk gezag heeft over de gemeenschappelijke kinderen die Unieburgers zijn)

(2016/C 335/18)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal of England and Wales (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Secretary of State for the Home Department

Verwerende partij: NA

in tegenwoordigheid van: Aire Centre

Dictum

- 1) Artikel 13, lid 2, eerste alinea, onder c), van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, moet aldus worden uitgelegd dat een derdelander die gescheiden is van een Unieburger en gedurende het huwelijk het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld, op grond van deze bepaling geen recht heeft op het behoud van een verblijfsrecht in het gastland, indien de echtgenoot, die Unieburger is, deze lidstaat voor de aanvang van de gerechtelijke procedure tot scheiding heeft verlaten.

- 2) Artikel 12 van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap moet aldus worden uitgelegd dat een kind en de ouder die derdelander is en het exclusieve ouderlijke gezag over dat kind heeft, op grond van deze bepaling een verblijfsrecht in het gastland hebben, in een situatie zoals aan de orde in het hoofdgeding waarin de andere ouder Unieburger is en in deze lidstaat werkzaam is geweest, maar zijn verblijf aldaar heeft beëindigd voordat het kind er zijn schoolopleiding heeft aangevangen.
- 3) Artikel 20 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het noch aan een minderjarige Unieburger die sinds zijn geboorte woont in het gastland waarvan hij de nationaliteit niet bezit, noch aan de ouder die derdelander is en het exclusieve ouderlijke gezag over deze minderjarige heeft, een verblijfsrecht in het gastland verleent, indien zij op grond van een bepaling van afgeleid Unierecht een verblijfsrecht in die lidstaat hebben.
- 4) Artikel 21 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het deze minderjarige Unieburger een verblijfsrecht in het gastland verleent, voor zover hij voldoet aan de in artikel 7, lid 1, van richtlijn 2004/38 neergelegde voorwaarden, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan. Indien dat het geval is, geeft deze bepaling de ouder die daadwerkelijk het ouderlijke gezag over deze Unieburger heeft, het recht om met hem in het gastland te verblijven.

⁽¹⁾ PB C 171 van 26.5.2015.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 30 juni 2016 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Max-Heinz Feilen/Finanzamt Fulda

(Zaak C-123/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Vrij verkeer van kapitaal — Belasting op nalatenschappen — Regelgeving van een lidstaat die voorziet in een vermindering van de erfbelasting over nalatenschappen die een vermogensbestanddeel omvatten dat reeds onderwerp is geweest van verkrijging bij versterf waarover in deze lidstaat een dergelijke belasting is geheven — Beperking — Rechtvaardiging — Samenhang van het belastingstelsel)

(2016/C 335/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Max-Heinz Feilen

Verwerende partij: Finanzamt Fulda

Dictum

Artikel 63, lid 1, en artikel 65 VWEU staan niet in de weg aan een regeling van een lidstaat als die welke aan de orde is in het hoofdgeding, die in het geval van een verkrijging uit nalatenschap door personen van een bepaalde tariefgroep voorziet in een vermindering van de erfbelasting, wanneer de nalatenschap vermogensbestanddelen omvat die in de periode van tien jaar hieraan voorafgaand reeds bij versterf zijn verkregen, op voorwaarde dat bij deze laatste gelegenheid erfbelasting is geïnd in deze lidstaat.

⁽¹⁾ PB C 213 van 29.6.2015.